

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. София, 07.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в публично заседание на 08.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3745** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на В. К. В. срещу решение № 413/19.3.2020 г., в частта, с която е изменен ревизионен акт ревизионен акт /РА/ №Р-22002218008177-091-001/27.11.2019 г., поправен с ревизионни актове за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221020005500-003-001/15.01.2020 г. и №П-22221020044703-003-001/13.03.2020 г.

Жалбоподателят твърди, че ревизионният акт е незаконосъобразен и немотивиран. Не е направен анализ на обстоятелствата по чл. 122, ал. 2, вр. чл. 122, ал. 4 ДОПК. Прието е, че не е доказано наличието на парични средства, които да покрият направените от него разходи, което доказвало увеличение на имущественото му състояние. Констатациите не се основават на всички доказателства, а на част от тях. Налице са достатъчно доказателства, от които може да се направи извод за съответствие, както и за наличието на доход, подлежащ на облагане. Разходите на жалбоподателя за предходни години са в още по-малък размер, но необосновано органите по приходите не са пожелали да направят рекапитулация. Доходите вече са били обложени, поради което е необосновано да се облагат още веднъж.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП моли да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в обжалваното решение. Претендира разноски.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Относно фактите.

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002218008177-020-001 от 21.12.2018 г., издадена от Руска Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на В. К. В. за определяне на задълженията му за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2011 г. до 31.12.2015 г.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/

№Р-22002218008177-092-001/09.07.2019 г., който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК се явява неразделна част от РА.

Ревизията е приключила с РА №Р-22002218008177-091-001/27.11.2019 г., издаден от Руска Р. Б. – на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Е. М. И.-Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 30.12.2019 г.

На ревизираното лице са установени допълнително задължения по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, поради установени обстоятелства по ал. 1, т. 2 за всички ревизирани данъчни периоди в общ размер от 22 874,70 лв., в т. ч. главници в размер на 13 555,87 лв. и лихви за забава в размер на 9318,83 лв., които са предмет при административното обжалване.

С РАПРА №П-22221020005500-003-001/15.01.2020 г., неразделна част от РА №Р-22002218008177-091-001/27.11.2019 г., са отстранени допуснати в РА технически грешки, касаещи 2012 г. и 2013 г. като е коригиран размерът на декларираните резултати, като за 2012 г. вместо сумата от 841,00 лв., посочена в РА, е отразена декларираната от ДЗЛ дължима сума 481,00 лв. За 2013 г., вместо 1247,69 лв., посочена в РА, е отразена 1069,00 лв., посочена като декларирана от данъчно задълженото лице /ДЗЛ/. Въз основа на корекциите с РАПРА, допълнително установените след ревизия резултати са общо 23413,39 лв., в т. ч. главници 14_094,56 лв. и лихви 9_318,83 лв.

С втория РАПРА №П-22221020044703-003-001/13.03.2020г., неразделна част от РА №Р-22002218008177-091-001/27.11.2019 г., са отстранени допуснати грешки в РАПРА №П-22221020005500-003-001/15.01.2020 г., както и грешки, които не са били съобразени при издаване на процесния акт, отнасящи се до декларираните и внесени суми за периодите от 2013 г. до 2015 г. Въз основа на корекциите с този РАПРА, допълнително установените след ревизия резултати са в общ размер на 21_211,79 лв., в т. ч. главници в размер на 12_470,14 лв. и лихви в размер на 8_741,65 лв.

Ревизията е повторна и е възложена в изпълнение на указанията, дадени с решение №1951/14.12.2018 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което е отменен РА №Р-22221017007983-091-001/16.08.2018 г. и преписката е върната за извършване на повторна ревизия.

С цел установяване на факти от значение за данъчното облагане на ревизираното

лице, в хода на ревизията са предприети следните процесуални действия:

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на В. В. е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, изх. №Р-22002218008177-040-001/18.01.2019 г., с което от жалбоподателя е изискано да се представят документи за доходи. В отговор не са представени доказателства, а единствено писмени обяснения, че всички изискани документи вече са били представени в хода на предходно извършената данъчна ревизия.

С протокол №Р-22002218008177-ППД-001/12.06.2019 г. са приобщиени всички документи, събрани в хода на извършената предходна ревизия за процесните периоди, приключила с РА №Р-22221017007983-091-001/16.08.2018 г., в т. ч. отговори от дружества, доставящи комуникационни и комунални услуги; търговските банки и застрахователни дружества, осъществяващи дейност на територията на Република България, куриерски компании; отговорите от изпратени искания за извършване на действия от други контролни органи /СДВР „Полиция“, отдели „Български документи за самоличност“ и „Пътна полиция - КАТ“, Областна дирекция Полиция – П. и Агенция Митници/, нотариални актове за продажби и за покупки на недвижими имоти, договори за покупко-продажби на МПС, декларации, обяснения и др./, включително протоколите за извършени насрещни проверки /ПИНП/ на [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК] – дружества, на които ревизираното лице е представляващ, съдружник или с които е сключвал трудови договори.

На В. В., на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК, е връчено и уведомление №Р-22002218008177-113-001/11.04.2019 г. във връзка с обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно, че са налице са данни за укрити приходи или доходи.

Констатирано е, че В. К. В. е местно физическо лице и на основание чл. 4, ал. 1 във връзка с чл. 6 от ЗДДФЛ, е данъчно задължено лице за доходи, придобити от източници в Република България и чужбина. В. В. е женен, със съпруга В. Ч. В. и има две непълнолетни деца: Й. В. В. и Е. В. В..

На съпругата му също е извършена данъчна ревизия за процесните периоди, приключила с РА №Р-22221017007982-091-001/16.08.2018 г., с който са установени задължения по ЗДДФЛ единствено за 2015 г. в общ размер на 5_514,63 лв., вследствие на установен недеklarиран доход от друг източник в размер на 22_910,00 евро /44_808,06 лв./. Прието е, че постъпилите средства по банков път с основание „обзавеждане на апартамент в [населено място]“, представляват част от действително заплатената от купувачите цена, а не са средства за закупуване на обзавеждането на апартамент, както е вписано в платежното нареждане. РА е обжалван пред ответника, като с решение №1795/19.11.2018 г. е отменен в оспорената част.

Установено е, че за ревизираните периоди 2011 г., 2012 г., 2013 г. и 2015 г., В. В. е подал годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ през 2018 г. - в хода на извършената предходна ревизия, т. е. със закъснение. Същите са както следва:

- За 2011 г. – ГДД, вх. №224391800157169/19.03.2018 г., със сума на годишните данъчни основи /ГДО/ по чл. 17 от ЗДДФЛ в общ размер 10 055,57 лв.
- За 2012 г. – ГДД, вх. №224391800157193/19.03.2018 г., със сума на ГДО по чл. 17 от ЗДДФЛ в общ размер 4 811,96 лв.
- За 2013 г. – ГДД, вх. №224391800157205/19.03.2018 г., със сума на ГДО по чл. 17 от ЗДДФЛ в общ размер на 12 476, 92 лв.
- За 2015 г. – ГДД, вх. №224391800174265/22.03.2018 г., със сума на ГДО по чл. 17 от

ЗДДФЛ в общ размер на 13_653,99 лв.

Единствено за 2014 г., е подал ГДД в законоустановения срок – на 28.04.2015 г., със сума на ГДО по чл. 17 от ЗДДФЛ в общ размер 5363,28 лв.

Въз основа на събраните в хода на ревизията доказателства и при съобразяване с констатациите от извършената ревизия на съпругата на жалбоподателя, органите по приходите са направили съпоставка на получените доходи и извършени разходи за всеки един от ревизираните периоди. Констатирано е, че за ревизираните периоди 2011 г., 2012 г., 2014 г. и 2015 г. е налице превишение на разходите над размера на получените доходи. За 2013 г. е налице превишение на доходите над разходите.

1. По отношение на начина на формиране на началната разполагаема сума в брой, в хода на ревизията е установено следното:

Видно от писмени обяснения в предходното производство, В. В. е декларирал, че към 01.01.2011 г. е притежавал парични средства в брой около 20_000,00 лв., в т. ч. 10_000,00 лв, от събраните на сватбата гости, както и сватбен подарък от баща му К. В. Ц., ЕГН [ЕГН] в размер на 10_000,00 лв. Посочил е, че със съпругата му имат съвместна банкова сметка в [фирма] /в евро/, в която са съхранявани получените пари от сватбата им. От тази сметка са изтеглени 10_000,00 лв., които са били налични в брой към 01.01.2011 г.

От приходните органи са е установено, че към 31.12.2010 г., титулярите по сметката не са изтегляли сума в посочения по-горе размер. На бащата на ревизираното лице е извършена насрещна проверка, при която същият декларира, че е представил паричен подарък на семейството на стойност 10 000,00 лв., като произходът на тези средства е от дейността му като едноличен търговец /не е посочено наименование и ЕИК на ЕТ/. След извършен анализ на наличните данни в информационната система на НАП, приходните органи са констатирани, че К. Ц. има [фирма],[ЕИК], като в подадените ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ на ЕТ са декларирани много малки размери на доходи. Също така е посочено, че по „Данни за осигуряването по ЕГН“, К. Ц. е бил в трудови правоотношения, но е получавал заплата 200,00 лв. месечно. Предвид установеното е прието, че бащата на ревизираното лице не е имал възможност да спести сума в посочения по-горе размер.

Поради факта, че не са представени други документи, освен писмени обяснения, ревизиращите органи са приели, че В. В. не е разполагал с декларираната от него сума от 20_000,00 лв. Като начална разполагаема сума е приета сумата от 5_000,00 лв., за която се смята, че е оправдано лицето да е разполагало.

Ревизиращите органи не са приели като достоверно и обяснението на К. Ц., че през 2013 г. е дарил безвъзмездно 9_900,00 лв. на сина си за покупката на недвижим имот в [населено място], доколкото като произход на тези средства в писмените обяснения е посочено, че същите са от участието му като съдружник в две търговски дружества / [фирма] и [фирма] – не са посочени ЕИК/. Приходните органи са установили, че през 2011 г., К. Ц. е продал дружествените си дялове в [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК], но сумата която е получил от продажбата е в размер на 6000,00 лв., а не 9900,00 лв.

2. През част от процесните периоди В. В. е получавал доходи от трудови правоотношения, които са намерили отражение в приходната част на изготвената от приходните органи съпоставка. Бил е управител в [фирма], като изплатеният му нетен доход за 2013 г. е в размер на 1 043,28 лв.; за 2014 г. и 2015 г. - 3563,28 лв. Констатирано е още, че през 2013г. е получил дивидент от [фирма], чиято нетна сума

от 19 000 лв. също е отразена в приходната част на съпоставката.

Считано от 01.07.2015 г., жалбоподателят е полагал труд в [фирма] по силата на сключен договор за управление и контрол, като за 2015г. е получил доходи от 4362,07 лв.

През периода от 14.02.2014 г. до 01.07.2015 г., е сключил договор с [фирма], където е заемал длъжност „мениджър веб сайт“, като за 2014 г. са му изплатени 3_745,03 лв. и за 2015 г. – 2_235,77 лв.

3. Доходи/разходи от/при прехвърляне на недвижимо имущество, намерили отражение в изготвените от приходните органи съпоставки по години са както следва:
-през 2011 г. е закупен УПИ №XX-889 в [населено място] /представен е НА №170/27.10.2011 г./ за сумата от 4_500,00 лв., платени в брой.

-през 2013 г. е закупен апартамент №21, находящ се в [населено място], [улица] /представен е НА №14/26.03.2013 г./. Заплатена е сума в размер на 58_000,00 лв. Произход на средствата: ипотечен кредит от [фирма], усвоен на 26.03.2013 г. През 2015 г., посоченият апартамент е продаден, като получената сума в размер на 51_027,60 лв., е отразена изцяло в съпоставката на съпругата, поради факта, че средствата са наредени от купувачите изцяло по нейната сметка.

-през 2013 г. с НА №132/09.10.2013 г. е закупен УПИ №VI-891 в [населено място], ведно с построените в имота жилищна сграда и стопански постройки за сумата от 9_900,00 лв.

-през 2015 г. е закупен апартамент №G2.3, находящ се в [населено място], [улица]. Заплатената част от ревизираното лице от обявената цена на имота е 106_000,00 лв. Произход на средствата: ипотечен кредит от [фирма], усвоен на 06.11.2015 г.

4. Доходи/Разходи от осъществени сделки с моторни превозни средства /МПС/, съгласно данни от КАТ са както следва:

-през 2012 г., В. В. е придобил 2 МПС- „Мерцедес Ц 220“ и „Тойота А.“ на обща стойност 3_600,00 лв.;

-през 2013 г., са придобити 2 МПС -“БМВ Х5“ и „Рено К.“ на обща стойност 2_980,00 лв.;

-през 2014 г., е извършена замяна на МПС - автомобил „БМВ Х5“ на стойност 1_100,00 лв., е заменен за автомобил „Тойота Лексус“ на същата стойност.

5. Получени/предоставени заеми, различни от банкови кредити, които са намерили отражение в съпоставките по години, както следва:

-съгласно договор за заем от 06.02.2014 г., А. С. К. /не е посочен ЕГН/ предоставя на жалбоподателя 9500,00 лв. срещу задължение за лихва. При извършената насрещна проверка на посочения заемодател е установено, че той е бил във възможност да предостави сума в посочения размер.

Констатирано е, че през 2015 г., [фирма] е предоставило в заем на В. В. 28 500,00 лв., а на неговата съпруга - 31 000,00 лв. Доколкото е налице платежно нареждане в полза на ревизираното лице за сумата в общ размер на 59_500,00 лв., която е постъпила по банковата сметка на съпруга В. В., то е прието, че единствено ревизираното лице е получило заем, възлизащ на сума в общ размер на 59_500,00 лв.

6. Внесени първоначални дялови вноски/допълнителни парични вноски в капитала на представляваните от лицето дружества;/ продажби на дружествени дялове са както следва:

-през 2015 г. В. В. е направил дялова вноска в капитала на [фирма] в размер на 20 000,00 лв. Сумата е отразена в разходната част на съпоставката.

- внасял е допълнителни парични вноски в капитала на [фирма] както следва: през 2011 г. – общо 15 000,00 лв. и през 2015 г. общо в размер на 15 000,00 лв. Установено е, че до края на 2011 г. му е върната цялата сума в размер на 15_000,00 лв., а през 2015 г. сума в размер на 8_500,00 лв., като върнатите суми са отразени в приходната част на съпоставките.

-В. В. е осъществил продажби на дружествени дялове от капитала на [фирма], за които е получил средства както следва: през 2011 г. – 9,00 лв. и през 2013 г. – 63,00 лв.

-В. В. е осъществил продажби на дружествени дялове, като през 2012 г. е получил 2_500,00 лв. от продажбата на дялове на [фирма], а през 2014 г. 2_500,00 лв. от продажба на дялове на [фирма]. Посочените суми са намерили отражение в приходната част на съпоставката за съответната година.

7. Установеното движение по банкови сметки, открити в [фирма], [фирма] и [фирма] и отразени в приходната част на съпоставките по години е както следва:

- В. В. е получил два банкови заема – през 2013 г. - 80_000,00 лв., и през 2015 г. – 106_000,00 лв. Сумите са отразени в приходната част на съпоставките.

- В. В. е получил паричен превод по банковата му сметка на 20.05.2015 г. в размер на 8_958,30 лв., с изпращач М. С. - майка на съпругата му. При извършена насрещна проверка, тя е заявила, че е предоставила сумата с цел погасяване на жилищен кредит на младото семейство, отпуснат от [фирма]. Тя е получавала трудови доходи и е била във възможност да предостави сума в посочения размер. Сумата е отразена в приходната част на съпоставката.

- В. В. е получил средства от И. А. Д. и С. Б. Б. /не са посочени ЕГН/, които през 2011 г. са в размер на 1_940,00 лв.; през 2012 г. – 1_980,00 лв. и през 2013 г. – 880,00 лв. В писмени обяснения посочва, че тези физически лица са му заплащали наем за поддръжка на електронен магазин, като сумите от наема са декларирани в подадените от него ГДД през 2018 г. През 2015 г., по банков път са постъпили средства в размер на 3_000,00 лв. от М. С. /отново не е посочено ЕГН или ЛНЧ/. Ревизираното лице посочва, че това физическо лице е било наемател на апартамента му в [населено място], [улица], като получените суми отново са декларирани от него в ГДД за 2015 г. В подадената ГДД по чл. 50 от ЗДДФ за 2014 г. В. В. декларира, че е реализирал приходи от наем в размер на 2_000,00 лв. /не са посочени данни за наемател/. В РД е посочено, че въпреки, че договорите за наем не са представени, посочените суми намират отражение в приходната част на изготвените съпоставки по години.

-Установено е, че по банковите сметки на лицето са постъпвали суми от различни физически лица /Р. В., Блага М., Д. К., К. Д., А. Л., П. Н., Т. К. и др., посочени на стр. 26 в РД/, както и от [фирма]. От ревизираното лице не са представени обяснения във връзка с така получените суми. При извършената насрещна проверка на посоченото ЮЛ, не е установено на какво основание са се превеждали суми по банков път на В. В.; не е установено сключен договор за куриерски услуги. Също така не са установени данни за изплатени суми по наложени платежи. Органите са приели, че така постъпилите суми са заплатени за извършени от ревизираното лице услуги с личен труд. Посочено е, че същите следва да намерят отражение в съпоставката по години, но и да бъдат обложени по реда на ЗДДФЛ. Същите са в общ размер като следва: за 2011 г. - 11_383,69 лв.; за 2012 г. – 4_685,41 лв.; 2013 г. – 13_251,52 лв.; 2014 г. - 51,60 лв. и за 2015 г. - 79,59 лв.

- В. В. е запазил банковите си сметки с вноски на каса, а от тези сметки е запазил банкови сметки на трети лица – К. К., Л. Л., К. К., Г. Т., Н. Н., Ф. О., Д. Д. и др. Отново не са представени обяснения за причините, поради които са извършвани преводите. Това, заедно с горната информация, е дало основание на ревизиращите органи да направят извод, че В. В. е получавал в брой суми за извършени от него услуги с личен труд, с които средства е запазил банковата си сметка и с част от които е извършвал преводи по банковите сметки на

подизпълнителите по услугите. Вноските на каса от ревизираното лице и осъществените от него преводи са намерили отражение в разходната част на съпоставките по години. Същите са както следва: за 2011 г. – 1_619,67 лв.; за 2012 г. – 44_508,96 лв.; 2013 г. – 9_950,00 лв.

- В. В. захранвал в брой банковата сметка на трето лице – К. Р. В.. За 2012 г. е предоставена сума в общ размер на 31_280,00 лв., а през 2013 г. – еднократно сума в размер на 9_000,00 лв. Сумите са намерили отражение в разходната част на съпоставката за съответната година. Не е установена причината за захранването.

-наличности по банковите сметки в началото/съответно в края на всеки един от ревизираните периоди: за 2011 г. – 4_249,05 лв. и 4_484,18 лв.; за 2012 г. – крайно салдо 6_599,43 лв.; за 2013 г. крайно салдо – 2_832,57 лв.; за 2014 г. – крайно салдо – 14_333,05 лв. и за 2015 г. – крайно салдо в размер на 2_535,82 лв.

-разходи за платени погасителни вноски по отпуснатите банкови кредити и лихви по тях. Видно от данните, отразени в съпоставката, за 2013 г., В. В. е заплатил общо 9_496,09 лв.; за 2014 г. – 10_831,71 лв. и за 2015 г. – 72_650,32 лв.

8. По отношение на извършените разходи за издръжка и живот по години е установено следното:

В писмени обяснения, В. В. е декларирал следните данни, които са намерили отражение в разходната част на съпоставката по години: за 2011 г. – 6_000,00 лв.; за 2012 г. – 6_600,00 лв.; за 2013 г. и 2014 г. по 7_200,00 лв. и за 2015 г. – 8_400,00 лв. Следва да се отбележи, че в РД няма данни за това какви суми е декларирало ревизираното лице като крайна разполагаема сума за 2011 г. и съответно за начална и крайна разполагаема сума в брой за всяка от следващите ревизирани години, поради което в РА е прието, че лицето не е разполагало с парични средства в брой.

9. Относно осъществени разходи във връзка с пътувания, отразени в съпоставката през 2015 г., са установени пътувания до Република С. и Република Румъния, възлизащи на сума в общ размер на 550,00 лв.

10. Относно дължими осигурителни вноски е прието, че доколкото В. В. е самоосигуряващо се лице като собственик и управител на [фирма], същият е внасял задължителни осигурителни вноски /ЗОВ/ в общ размер на 1_476,72 лв. за всяка една от процесните ревизирани години. Същите са отразени като разход.

11. Относно разходи за застраховки/получени застрахователни обезщетения – в РД /от стр. 36 до стр. 38/ подробно са описани заплатените от лицето застрахователни премии /разходи/. Общо те са както следва: за 2011 г. – 168,92 лв.; за 2012 г. – 1_696,84 лв.; за 2013 г. – 5_993,79 лв.; за 2014 г. – 8_664,43 лв. и за 2015 г. – 7_634,15 лв. Посочените суми са намерили отражение в разходната част на съпоставката по години. В приходната част на съпоставката са намерили отражение изплатените на лицето застрахователни обезщетения – за 2014 г. – 1_502,20 лв. и за 2015 г. – 1_416,15 лв.

12. Относно други извършени разходи от приходните органи е извършена проверка в информационната система на НАП, програмен продукт VAT, „Дневници за продажби на всички дружества на територията на страната“ за издадени фактури към ревизираното лице за периодите от 01.01.2011 г. до 31.12.2015 г. Общият размер на установените разходи, както и размерът на телекомуникационните разходи е включен в съпоставката към съответната година, за която същите се отнасят /ред 15 „Комунални разходи по фактури от доставчици/. Същите са както следва: за 2011 г. - 19_399,01 лв.; за 2012 г. - 9_709,73 лв.; за 2013 г. - 2_642,14 лв., за 2014 г. - 7_684,09 лв. и за 2015 г. - 10_578,65 лв. Прието е, че сумите са платени в брой, поради липсата на установено разплащане по банков път.

След извършен анализ е констатирано несъответствие между имуществото и доходите на физическото лице и направените от него разходи за процесните 2011 г., 2012 г., 2014 г. и 2015 г. При тези данни, органите по приходите са приели наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно „налице са данни за укрити приходи или доходи“.

Въз основа на описаните по-горе факти ревизиращите органи са констатирани, че е налице

недостиг на парични средства за покриване на извършените разходи от задълженото лице спрямо получените доходи: за 2011 г. в размер на 527,01 лв., за 2012 г. в размер на 55_730,13 лв.; за 2014 г. -14_491,03 лв. и за 2015 г. - 29_608,45 лв. Недостигът е приет за получен доход от жалбоподателя от други източници по смисъла на чл. 35, т. 6, които не попадат в обхвата на необлагаемите доходи по чл. 13 от същия закон. Ето защо така установеният доход е облагаем.

Приходните органи са посочили и, че получените от В. В. средства по банков път от физически лица и [фирма] също представляват доходи от други източници по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ и същите следва да участват при формиране на годишната данъчна основа, подлежаща на облагане. Общо по години тези са средства са както следва: за 2011 г. – 13_323,69 лв.; за 2012 г. – 6_665,41 лв.; за 2013 г. – 3_231,52 лв.; за 2014 г. - 51,60 лв. и за 2015 г. - 79,59 лв.

В хода на предходната ревизия ревизиращите органи са уведомили В. В., че получените средства по банков път подлежат на деклариране. Видно от подадените декларации през 2018 г., лицето в действителност е подало ГДД, в които е декларирано получени суми, като такива от друга стопанска дейност, доходи от наем и доходи от други източници. В РД/РА обаче няма констатация, че декларираните от ДЗЛ суми се различават от тези, установени в хода на ревизията. В РД/РА е посочено, че общата годишна данъчна основа, формирана на основание чл. 122, ал. 4 във връзка с чл. 122, ал. 2 от ДОПК, включва установения недостиг на парични средства, получените средства по банков път, както и всички декларирани от ДЗЛ данъчни основи в подадените от него ГДД, която по години е както следва: за 2011 г. – 23_906,27 лв.; за 2012 г. – 67_207,50 лв.; за 2013 г. –15_708,44 лв.; за 2014 г. – 23_650,94 лв. и за 2015 г. – 40_582,34 лв. Общо сумата възлиза на 171_055,49 лв.

На основание чл. 48 от ЗДДФЛ, с РА/РАПРА са определени задължения на жалбоподателя за данък върху годишната данъчна основа по реда на чл. 122 от ДОПК в общ размер на 17_105,56 лв. - 10% от формираната годишна данъчна основа. С РАПРА, след отстраняване на допуснати технически грешки в РА, отнасящи се до декларираните от ДЗЛ суми в ГДД, при съобразяване с внесените от лицето суми, са установени допълнителни задължения в размер на 14_094,56 лв., в т. ч. 2011 г. – 1_385,63 лв., за 2012 г. – 6_239,75 лв.; за 2013 г. – 501,84 лв.; за 2014 г. – 2_185,10 лв. и за 2015 г. – 3_782,24 лв. За невнасянето им в приход на бюджета в законоустановените срокове, с РА/РАПРА са определени лихви за забава в общ размер на 9_318,83 лв.

Процесният РА е обжалван пред ответника, като с оспореното решение РА е изменен. Констатирано е, че установеното превишение на разходите над приходите, при направените съпоставки за 2011г.; 2012г.; 2014г. и 2015г. е определено като доход от други източници по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ. Прието е, че следва да бъде преквалифицирано като доход с неустановен произход по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, който правилно е включен при формиране на данъчната основа по особения ред на чл. 122 от ДОПК. Прието е за неоснователно възражението на жалбоподателя относно неприетите с РА, като получени суми от 20_000,00 лв. от неговите родители и роднини, които да участват като начална разполагаема сума – парични средства в брой към 01.01.2011 г. По преписката липсват документи, удостоверяващи, че 10_000,00 лв., за които се твърди, че са получени на сватбеното тържество, са внесени по общата банкова сметка на съпрузите и са изтеглени, за да бъдат налични в брой 01.01.2011 г. Същото е възприето и при ревизията на съпругата на жалбоподателя.

За 2013 г. е прието, че неправилно в приходната част на съпоставката не е отразена сумата от 9_900,00 лв., за която и ревизираното лице, и неговият баща посочват, че е предоставена от К. Ц. през 2013 г. с цел закупуване от сина му през същата тази година на УПИ №VI-891 в [населено място], ведно с построените в имота жилищна сграда и стопански постройки за сумата именно от 9_900,00 лв.

Прието е, че през 2013 г. е установено превишение на доходите над разходите в размер на

10_899,56 лв., доколкото като начална разполагаема сума в брой към 01.01.2014 г. в съпоставката е отразена сума в размер на 0,00 лв. На следващо място, предвид доказаните като дарени средства от бащата на жалбоподателя в размер на 9_900,00 лв., превишението в случая следва да е в размер на 20_799,56 лв., а не в размер на 10_899,56 лв. В тази връзка е следвало получената разлика между доходите и разходите на лицето, без наличните средства по банковите сметки в началото и в края на 2013 г. /съответно 6_599,43 лв. и 2_832,57 лв./, да се приеме като налична сума в брой към 01.01.2014 г. Касае се за сума в размер на 17_032,70 лв. /постъпления в размер на 124_671,44 лв. – разходи в размер на 107_638,74 лв./.

Прието е от приходните органи, че не е съобразено, че с РА №Р-22221017007982-091-001/16.08.2018 г., издаден на съпругата на ревизираното лице - В. В., за всички процесни години от 2011 г. до 2015 г. вкл., е установено превишение на доходите над разходите на лицето, както следва: за 2011 г. – 11_107,65 лв.; за 2012 г. – 1_889,34 лв.; за 2013 г. – 6_458,59 лв.; за 2014 г. – 3_830,34 лв. и за 2015 г. – 16_367,95 лв. Така, доколкото приходните органи не са оспорили притежаването на въпросните средства от съпругата, представляващи превишението на доходите над разходите ѝ, то ответникът е приел, че недостигът на парични средства у жалбоподателя за процесната 2011 г. /527,01 лв./ напълно се компенсира от средствата на неговата съпруга. За 2012 г. – недостигът на паричните средства при ревизираното лице следва да бъде в размер на 53_840,79 лв., вместо 55_730,13 лв.; за 2014 г. е налице превишение на доходите над разходите със 6_372,01 лв.; и за 2015 г. - недостигът на паричните средства при ревизираното лице следва да бъде в размер на 9_701,06 лв., вместо 29_608,45 лв., предвид констатирането на налични парични средства в брой в края на 2014 г. в размер на 3_539,44 лв. /6_372,01 лв. установено превишение минус 2_832,57 лв., наличност по банковите сметки/, както и сумата, предоставена му от съпругата в размер на 16_367,95 лв.

Относно другите определени данъчни задължения във връзка с постъпилите по банков път суми от различни физически и юридически лица е прието, че за част от процесните суми е налице двойно данъчно облагане. В случая от приходните органи не е съобразено, че в предходната ревизия, В. В. е бил уведомен, че въпросните средства са подлежали на деклариране, като същият през 2018г. безспорно е подал ГДД за 2011 г., 2012 г., 2013 г. и 2015 г. Не са спазени дадените указания в решение №1951/14.12.2018 г. на ответника, където изрично е указано, че следва да се направи разграничение между декларираните и недекларираните суми. В процесния РА такова разграничение не е направено, вследствие на което са допуснати грешки, довели до определяне на по-голям размер данъчни задължения.

Така например, през 2011 г., не е спорно, че жалбоподателят е получил по банков път средства в размер на 9_752,10 лв. от [фирма], която сума съответства на декларираната от лицето сума в подадената от него ГДД за финансовата 2011 г., в Приложение №6 „Доходи от други източници“. Също така, през тази година, ДЗЛ е получило преводи от И. Д. и С. Б. в общ размер на 1_940,00 лв., която сума е намерила отражение в Приложение №3 „Доходи от друга стопанска дейност“. В случая ДЗЛ е декларирано в повече 433,59 лв. Сумата, която не е декларирана в Приложение №6 „Доходи от други източници“, а е получена от ДЗЛ, е в размер на 1_613,59 лв., отразена в т. 2 на стр. 26 в РД. т. е. предвид декларирането на 433,59 лв. в повече, определената годишна данъчна основа на основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК следва да бъде в размер на 1_180,00 лв. /1_613,59 лв. - 433,59 лв./.

За 2012 г., ДЗЛ е получило по банков път средства в размер на 4_498,49 лв. от [фирма], която сума напълно съответства на декларираната от лицето сума в подадената от него ГДД за финансовата 2012 г. в Приложение №6 „Доходи от други източници“. Също така, през тази година, ДЗЛ е получило преводи от И. Д. и С. Б. в общ размер на 1_980,00 лв., която сума е намерила отражение в Приложение №3 „Доходи от друга стопанска дейност“. В случая отново е декларирана в повече сума в размер на 406,92 лв. Доколкото в т. 2 на стр. 26 в РД е посочено, че от различни ФЛ, извън горепосочените, ДЗЛ е получило 186,92 лв., то предвид по-големия размер декларирана данъчна основа в Приложение №3, следва да се счете, че не са налице недекларираните получени средства по банков път от страна на В. В..

За 2013 г., ДЗЛ е получило по банков път средства в размер на 10_900,00 лв. от Т. К., която сума напълно съответства на декларираната от лицето сума в подадената от него ГДД за финансовата 2013 г., в Приложение №6 „Доходи от други източници“. Също така, през тази година, ДЗЛ е получило преводи от И. Д. и С. Б. в общ размер на 880,00 лв., която сума е намерила отражение в Приложение №3 „Доходи от друга стопанска дейност“. В случая ДЗЛ е декларирало малко по-малък размер на получените доходи – а именно 711,52 лв. Налице е разлика в размер на 168,48 лв., която също е следвало да бъде декларирана. Също така в т. 2 на стр. 26 в РД е посочено, че от различни ФЛ, извън горепосочените, ДЗЛ е получило 2_351,52 лв., която сума също е подлежала на деклариране в Приложение №6 „Доходи от други източници“. Общият размер на недеklarираните средства, подлежащи на облагане е 2_520,00 лв.

За 2014 г., ДЗЛ е получило средства по банков път в размер на 2_000,00 лв., която сума напълно съответства на декларираната от лицето сума в подадената от него ГДД за финансовата 2014 г. в Приложение №4 „Доходи от наем“. т. е. не са налице данни за допълнително данъчно облагане.

През 2015 г., по банков път са постъпили средства в размер на 3_000,00 лв. от М. С. – 3_000,00 лв. Ревизираното лице е посочило, че това физическо лице е било наемател на апартамента му в [населено място], [улица], като получените суми били декларирани от него в ГДД за 2015 г., но подадена през 2018 г. При извършена служебна проверка от настоящата инстанция се установи, че това твърдение на жалбоподателя не е вярно. В Приложение №4 „Доходи от наем“, както и в другите подадени приложения на процесната данъчна декларация, не са налице декларираните доходи в размер на 3_000,00 лв. Освен това в т. 2 на стр. 26 в РД е посочено, че от различни ФЛ, извън горепосоченото, ДЗЛ е получило по банков път сума в размер на 79,59 лв., която също не е декларирана. т. е. общата данъчна основа, подлежаща на облагане е в размер на 3_079,59 лв.

В обобщение е прието, че годишната данъчна основа за 2011 г. е 11_235,57 лв., в т. ч. сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 от ЗДДФЛ, декларирана от ДЗЛ в подадената от него ГДД, възлизаща на 10_055,57 лв. и сумата в размер на 1_180,00 лв., недеklarирана от лицето като получени доходи от други източници. Съответно дължимият данък по чл. 48 от ЗДДФЛ след ревизия е 1_123,56 лв. След приспадане на вече внесения от ревизираното лице данък в размер на 1_005,00 лв., то дължимият данък за довносяне е в размер на 118,56 лв. Дължимите лихви са в размер на 91,34 лв.

За 2012 г., годишната данъчна основа е в размер на 58_652,75 лв., в т. ч. сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 от ЗДДФЛ, декларирана от ДЗЛ в подадената от него ГДД, възлизаща на 4_811,96 лв. и сумата в размер на 53_840,79 лв., представляваща недостигът на парични средства /такива с неустановен произход/, установен от извършената от настоящата инстанция съпоставка между приходите и разходите на лицето. Съответно дължимият данък по чл. 48 от ЗДДФЛ след ревизия е 5_865,27 лв. След приспадане на внесения от ревизираното лице данък в размер на 481,00 лв., дължимият данък за довносяне е в размер на 5_384,27 лв. Дължимите лихви са в размер на 3_595,91 лв.

За 2013 г., годишната данъчна основа е в размер на 14_996,92 лв., в т. ч. сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 от ЗДДФЛ, декларирана от ДЗЛ в подадената от него ГДД, възлизаща на 12_476,92 лв. и сумата в размер на 2_520,00 лв., недеklarирана от лицето като получени доходи от други източници. Съответно дължимият данък по чл. 48 от ЗДДФЛ след ревизия е 1_499,69 лв. След приспадане на внесения от ревизираното лице данък в размер на 1_247,69 лв., дължимият данък за довносяне е в размер на 252,00 лв., представляващ точно 10% от извършените корекции от настоящата инстанция. Дължимите лихви са в размер на 142,69 лв.

За 2014 г. е прието, че не са налице основания за промяна на декларираните от ДЗЛ данни. Установената при ревизия сума за довносяне подлежи на отмяна. Съответно се отменят и дължимите лихви.

За 2015 г., годишната данъчна основа е в размер на 26_434,64 лв., в т. ч. сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 от ЗДДФЛ, декларирана от ДЗЛ в подадената от него ГДД, възлизаща на 13_653,99 лв.; сумата в размер на 9_701,06 лв., представляваща недостигът на парични средства от извършената от настоящата инстанция съпоставка между приходите и разходите на лицето, и сумата в размер на 3_079,59 лв., представляваща недеklarираният доход от други източници. Съответно дължимият данък по чл. 48 от ЗДДФЛ след ревизия е 2_643,46 лв. След приспадане на внесения от ревизираното лице данък в размер на 1_365,40 лв., дължимият данък за довносяне е в размер на 1_278,06 лв., представляващ 10% от извършените корекции от настоящата инстанция. Дължимите лихви са в размер на 463,36 лв. Въз основа на гореизложеното и на основание чл. 155, ал. 1 във връзка чл. 155, ал. 2 от ДОПК ответникът е отменил №Р-22002218008177-091-001/27.11.2019 г., поправен с РАПРА №П-22221020005500-003-001/15.01.2020 г. и №П-22221020044703-003-001 от 13.03.2020 г. като е изменил РА №Р-22002218008177-091-001/27.11.2019 г., поправен с РАПРА №П-22221020005500-003-001/15.01.2020 г. и №П-22221020044703-003-001 от 13.03.2020 г., в оспорената част на установения резултат за данък върху годишната данъчна основа както следва:

- за данъчен период 2011 г., от данък в размер на 2_390,63 лв., определил данък в размер на 1_123,56 лв., ведно със съответните лихви за забава.
- за данъчен период 2012 г., от данък в размер на 6_720,75 лв., определил данък в размер на 5_865,27 лв., ведно със съответните лихви за забава.
- за данъчен период 2013 г., от данък в размер на 1_570,84 лв., определил данък в размер на 1_499,69 лв., ведно със съответните лихви за забава.
- за данъчен период 2015 г., от данък в размер на 4_058,24 лв., определил данък в размер на 2_643,46 лв., ведно със съответните лихви за забава.

С оглед на така установеното съдът намира, че жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Актът е подписан с електронен подпис, като са представени документи, както и диск, от които се установява наличието на такъв, както и подписването на акта от издалия го орган.

Относно спазването на процесуалните правила. При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

При преценката по реда на чл. 160, ал. 1 ДОПК настоящият състав намира, че при издаване на РА са спазени процесуалните и материалните норми при издаването му.

От фактическа страна. Както в РД и РА, така и в оспореното решение административните органи изключително подробно са описали установената фактическа обстановка, която се потвърждава от представените доказателства /7 бр. приложения/ и която фактическа обстановка не се оспорва от жалбоподателя. По делото не са представени доказателства, които да оборят направените вече направените фактически констатации.

От правна страна. Съдът намира, че ответникът правилно е приложил нормата на чл. 17 ЗДДФЛ относно определяне на годишната данъчна основа за отделните процесни данъчни периоди, като са включени недеklarираният от жалбоподателя суми- получени доходи от други източници. Определен е, както е описано по-горе, общият дължим данък за всеки един период, от който е приспаднал вече внесения данък, като е определена дължимата разлика, както и лихви за забава.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, изложено в жалбата, че е представил достатъчно доказателства относно съответствието между приходи и разходи. Тези твърдения

са неконкретизирани от една страна, а от друга -не съответстват на събраните по делото доказателства.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че не са обсъдени всички доказателства – те са подробно и обективно обсъдени; представени са по делото, а съдът, като извърши преценка на представените по делото доказателства, счита, че те установяват приетата от ответника фактическа обстановка, изложена и по-горе. Същевременно, от страна на жалбоподателя, въпреки указаната му доказателна тежест, не бяха представени нови доказателства, които да опровергават вече събраните.

Предвид изложеното съдът намира, че обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

По разноските. На основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, вр. чл. 7, ал. ал. 1, т. 4 от Наредбата за адвокатските възнаграждения жалбоподателят дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, съответно на обжалваемия интерес /установени задължения в общ размер от 11131,98 лв./, което възнаграждение следва да се изчисли в размер на 834 лв.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. К. В., ЕГН [ЕГН] срещу решение № 413/19.3.2020 г., в частта, с която е изменен ревизионен акт /РА/ №Р-22002218008177-091-001/27.11.2019 г., поправен с ревизионни актове за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221020005500-003-001/15.01.2020 г. и №П-22221020044703-003-001/13.03.2020 г.като са определени следните задължения:

-за данъчен период 2011 г., от данък в размер на 2_390,63 лв., определил данък в размер на 1_123,56 лв., ведно със съответните лихви за забава.

-за данъчен период 2012 г., от данък в размер на 6_720,75 лв., определил данък в размер на 5_865,27 лв., ведно със съответните лихви за забава.

-за данъчен период 2013 г., от данък в размер на 1_570,84 лв., определил данък в размер на 1_499,69 лв., ведно със съответните лихви за забава.

-за данъчен период 2015 г., от данък в размер на 4_058,24 лв., определил данък в размер на 2_643,46 лв., ведно със съответните лихви за забава.

ОСЪЖДА В. К. В., ЕГН [ЕГН] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при НАП, сумата от 834 лв.-разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: